

АЛЕКСАНДЪР РАДОНОВ

СРЕЩА

chitanka.info

*Най-накрая се срещам
с моята дребна лъжлива съдба.
Най-накрая усещам
колко зла към мен е тя.*

*Дойде при мен Смъртта
и каза — „време е — ела.
Ще срещнеш твоите погубени мечти,
ще се справиш с всичките злини,
ще видиш мъртвата любима,
ще живеете щастливо двамина,
ще видиш и ти ден бял,
когато вече си умрял.“*

*Предложението ѝ ме блазни,
за малко да ме съблазни.
Но осмислих всичкото видяно,
и едно ми стана ясно —
някой ден ще дойде този миг —
този миг хубав и велик.
Но умра ли — съдбата ми печели,
лошо сърцето ще уцели.*

*Така че не — благодаря,
трябва да извърша няколко дела.
Трябва съдбата си да променя
и тогава мога да умра.*

*Но първо — да изпитам и малко радост
в този свят пълен с нерадост.
Да разбере въобще има ли любов
и да умра с късмета нов.*

*Трябва аз да победя тази съдба,
защото ужасна е с мен тя.*

Аз победих — ты умря! Сама!
09.02.2004 — 3:20 сутринта

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.